

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ferrariensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

4 Epistolarum Innocentij III.

non poterimus, sicut nec debemus, sub dissimulatione transire. Huic autem studio tanto diligentius debes insistere, & intentione omnimoda imminere, quanto creatori amplius tua in hac parte sollicitudo placebit, & gloriosius etiam tibi erit, si per tuam instantiam fuerit Domino faciente completum quod non potuit per aliquorum prudentiam seu diligentiam hactenus adimpleri. Datum Laterani.

STRIGONIEN. ARCHIEPISC.

*Epist. 5.
De dilatione
voti sui pro ne-
gocio regni
Vngariae.*

Non est dicendus voti transgressor, qui, quod vovit, de auctoritate sedis apost. iusta tamen ex causa distulerit adimplere. Sanè significavit nobis cariss. in Christo filius noster Henricus Vngariae Rex illustris, quòd cum in regni turbatione consilium & auxilium tuum sibi senserit hactenus profuisse utilitati ejus non modicum derogaret, si Hierosolymam (sicut ex voto teneris) regno pergeres impacato. Cum igitur nobis immineat de honore ipsius Regis & statu regni Vngariae sollicitè cogitare, fraternitati tuae per apost. scripta mandamus, quatenus non prius iter arripias Hierusalem adeundi, quam regnum ipsum fuerit tranquillitati pristinae faciente Domino restitutum, vel super hoc receperis ab apost. sede mandatum. Datum Laterani.

E I D E M.

*Epist. 6.
De reformatione monasterij de Telequi.*

Circa reformationem monasteriorum & augmentum eorum tanto potius tenemur esse solliciti, & ipsorum gravaminibus praecavere, quanto ad nos specialius pertinet & plantare religionem in Dei Ecclesiis, & fovere plantatam. Verum ad audientiam nostram noveris pervenisse quòd monasterium de Telequi ad tantam dissolutionem ordinis & temporalium rerum exinanitionem per Praelatorum est incuriam devolutum, ut nec statutus in eo regularis ordo servetur, nec fratres ibidem ad Dei servitium deputati, congruè possint de ipsius redditibus sustentari. Volentes igitur ut idem monasterium in statum pristinum tuo studio reformetur, illud sollicitudini tuae, quandiu nobis & successoribus placuerit, duximus committendum; per apostolica tibi scripta

mandantes, quatenus taliter ipsius reparationi studeas imminere, ut divini nominis cultus in eo de die in diem potius augeatur, & fratrum necessitatibus vitae necessaria congruè ministrentur. Datum Laterani.

ABBATI SANCTI MARTINI.

EX literis quas carissimus in Christo filius noster Henricus Vngariae Rex illustris ad sedem apostolicam destinavit, nobis innotuit quòd contra serenitatem regiam cum nobili viro A. Duce fratre ipsius temerè conspirasti, cui etiam adhuc diceris inhærere. Cum igitur felicitis memoriae Celestinus Papa praedecessor noster sub poena excommunicationis universis in Vngaria constitutis curaverit inhibere, ne dicto Duci contra salutem regiam consilium darent aliquod, vel juvamen, nos tibi, quem publica fama contra ipsius praedecessoris nostri prohibitionem (sicut dicitur) venisse demonstrat, salutationis alloquium denegantes, ad nostram duximus praesentiam evocandum; per apostolica tibi scripta mandantes, quatenus usque ad festum exaltationis sanctae crucis proximè venturum nostro te conspectui repraesentens, ad objecta sufficienter & rationabiliter responsurus. Datum Laterani.

FERRARIENSI EPISCOPO.

Cum Ecclesiae per orbem usque quaecumque diffusa ab apostolica sede tanquam à suo capite magisterium recipiant & doctrinam, & stabilitatis debitae munimine roborentur, expedit nobis, qui ad ipsius regimen sumus, licèt insufficientes, Domino disponente vocati, ut sic ad universas Ecclesias nostrae considerationis aciem extendamus, earumque commodis & profectibus imminere curemus, quòd, illo auxiliante qui est omnium bonorum largitor, debitus illarum status per aliquorum insolentiam perturbari non possit, nec contrariis casibus subjacere, sed tam temporalibus quam spiritualibus semper proficiant institutis. Audientes sanè, sicut tuarum nobis tenor aperuit literarum, studium & diligentiam, quam circa relevationem Nonantulanensis monasterij, quod multorum asseritur debitorum onere pra-

*Epist. 7.
De conspiratione facta contra Henricum Regem Vngariae.*

*Epist. 8.
De observatione constitutionum factarum ab ipso in monasterio de Nonantula.*

gravatum, & tam in temporalibus quam in spiritualibus non modicum imminutum, impendere procurasti, multa fuimus exultatione repleti; solitudinem tuam magnis in Domino laudibus commendantes, quam & ipsius Abbatis nuncius in praesentia dilectorum filiorum P. tituli sanctae Caecliae Presbyteri & G. sanctorum Cosmae & Damiani Diaconi Cardinalium, quos ei concessimus auditores, laudabiliter commendabat; assensu tamen quod idem Abbas contra ordinationem tuam in nullo venerat, aut venire volebat. Nos igitur ratum habentes & firmum quod circa quasi desperatam curationem supradicti monasterij à te laudabiliter statutum esse dignoscitur, praesentium tibi auctoritate mandamus, quatenus constitutionem in eodem monasterio per tuam prudentiam factam irrefragabiliter facias observari, contradictores, sicut expedire videris, ecclesiastica censura compescens. Verum quia praefatum monasterium de negligentia & gravi culpa praesidentis Abbatis ad horribilem diminutionem & inopiam asseritur devolutum, ut omnis occasio scandalorum tollatur de medio, & locus ille recepto peroptato reformationis solatio valeat aliquando respirare, volumus atque mandamus ut si praedictus Abbas, sicut tuis literis intimasti, ordinationem tuam impedit aliquatenus, vel turbavit, praesertim cum manifestè sit de dilapidatione suspectus ac etiam infamatus, eum usque ad perfolutionem debiti à monasterio ipso localliter & ab ipsius administratione amoveas, & in cella quae est Padua, facias in necessitatibus provideri. Quod utique si ipse adimplere fortè contempserit, eum ad id omni contradictione, appellatione, & excusatione cessante, per censuram ecclesiasticam auctoritate nostra compellas. Dextrariis autem, & aliis equis, quos idem Abbas habere dignoscitur, in manibus tuis receptis, & venalitati suppositis, ut de illorum precio pars debiti, prout expedit, perfolvatur. Praeterea noveris ad nostram audientiam pervenisse quod postquam N. monachus praesentium lator ad Romanam Ecclesiam iter arripuit veniendi, praetaxatus Abbas in contemptum apostolicae sedis & nostrum, eum officio beneficiòque pro sua voluntate suspendit, & administratio-
ne, quam habebat in cella quae est apud

Ferrariam, eundem sua temeritate privavit. Quod utique grave admodum & molestum ferentes, fraternitati tuae per praesentia scripta mandamus, quatenus, si verum est quod asseritur, officium, & beneficium, necnon & administratio-
nem, quam idem monachus prius noscitur habuisse, illi auctoritate nostra restituas, & facias pacifica possessione gaudere. In expensis etiam moderatis, quas veniendo ad Romanam Ecclesiam fecisse perpenditur, de bonis monasterij eadem facias provideri. Datum Laterani iij. Nonas Februarij.

ILLVSTRI REGI VNGARIAE.

EAm de serenitate regia fiduciam obtinemus, ut quae à nobis postulat, justè posse credamus & honestè compleri. Eapropter carissime in Christo filius tuis precibus annuentes, monasterium illud, quod B. quondam Comes de Bichor aedificare incepit, & morte praeventus consummare non potuit, in locum tutiorem & magis idoneum transferendi, si de assensu dioecesanii Episcopi fieri poterit, liberam tibi concedimus auctoritate apostolica facultatem. Nulli &c.

Epist. 9.
De transference
monasterij
quod B. quon-
dam Comes de
Bichor aedifica-
re incepit, ad
loca tutiora.

NOBILI VIRO A. DVCI.

Licet universis liberum sit arbitrium in votendo, nec necessitas in votis locum habeat, sed voluntas, usqueadeo tamen solutio necessaria est post votum, ut sine propriae salutis dispendio alicui resilire non liceat ab his quae sponte ac solenniter repromisit. Accepimus siquidem quod cum inclitae recordationis B. quondam Rex Vngariae pater tuus ageret in extremis, & de sua penitus convalescentia desperaret, votum quo voverat Domino Hierosolymitan. provinciam in forti manu & brachio extento, corde rament humili, & humiliato spiritu, visitare, sub interminatione maledictionis paternae commisit tuae fidei exequendum; & tu intellecta pia voluntate parentis, assumpto crucis signaculo, te id impleturum sine dilatione qualibet promisisti. Verum eodem patre tuo sublato de medio, cum Hierosolymitanum inter te accipere simulasses, assumptae peregrinationis oblitus, quam contra inimicos crucis dirigere debueras, in fratrem tuum & regnum

Epist. 10.
De profectio-
ne voti Regis
Vngariae patris
sui defuncti.